

ПРЕСКОНФЕРЕНЦИЯ

14.10.2021 г., 10.30 часа, ул. „Тракия“ № 15, Конферентна зала на АИКБ

1. На 11.05.2021 г. Асоциация на индустриалния капитал в България подписа договор за изпълнение на проект „Развитие на дигиталните умения“. Проектът е финансиран от Оперативна програма “Развитие на човешките ресурси 2014 - 2021”. На 01.10.2021 г. ние поставихме началото на практическото му изпълнение. За да стигнем до настоящия проект обаче ние положихме дългогодишни усилия от структурирането му като идея съвместно с КНСБ и останалите социални партньори до одобрението му от Европейската комисия като операция насочена към съвместни дейности на социалните партньори.
2. Как стигнахме до идеята и защо ни е необходим проект насочен към развитие на дигиталните умения на работната сила? Сред основните насоки за развитието на индустриализацията подкрепяни и отстоявани от АИКБ е „Цифровизация на българската индустрия и бизнес“. Според европейските работодатели от металообработващите, инженерните и технологично базираните индустрии (МЕТ), част от които са и българските такива „дигитална Европа е равна на социална Европа“, а „една европейска стратегия за дигитализация, насочена към хората, подкрепяща човешките права, има потенциала да отвори нова глава в историята на успеха на Европа“.
3. За целта още през 2017 г. АИКБ стартира подготовката на Концепция за цифрова трансформация на българската индустрия. Следва всички да сме наясно, че Индустрия 4.0 не е концепция за развитие на ИТ сектора, а това е за дигитализация на индустрията. Предложението ни Концепцията да бъде обсъдена в Националния икономически съвет не само беше приета, но и на основата на последвалия дебат същата беше приета през август 2017 г.
4. Едно от направленията в Концепцията е насочено към „Изграждане на човешки,

научен, организационен и институционален капацитет за развитие на Индустрия 4.0 в България.“ За да се направи това трябва да се инвестира в повишаването на дигиталните умения от една страна като част от учебния процес във всички степени в националната образователна система, но от друга посредством концепцията за учене през целия живот и в развитие на уменията на възрастните, в това число на заетите.

5. За съжаление България продължава за поредна година да е на незавидното последно 27-мо място по Индекс за навлизането на цифровите технологии в икономиката и в обществото (DESI) за 2020 г. като имаме предвид, че делът на лицата с основни умения в областта на цифровите технологии е едва 29% спрямо средното за ЕС, което е 58%, а въпреки че се гордеем с нашите ИКТ специалисти те на практика са едва 3% процента от работната сила.
6. Същевременно България намалява своята дигитална конкурентоспособност за 2021г. според Световната класация на дигиталната конкурентоспособност и в световен мащаб. България е на 52 място от общо 64 държави. От направеното проучване се установява, че държавите, които са готови да направят бърза технологична трансформация и да използват дигитални технологии в ежедневната си практика са тези, които имат и изключително силно представяне в областта на образованието и обучението и съответно заемат първите места (САЩ, Швеция, Дания, Норвегия, Хонг Конг). Ние сме на 52-ро място, след нас са основно държави от Южна Америка.
7. В момента 90% от работните места изискват поне базови дигитални умения, а още през 2019 г. Европейската комисия отправи остри препоръки към България, че в Специфичните препоръки като посочи, че *„...нарастащият недостиг на умения в България изисква значителни инвестиции.“* Дигиталната грамотност, умения, знания, вече бяха част от дневния ред на ЕК, както и образователната политика, като всички разбраха, че за да управляваме в наша полза дигиталната ера, в която вече навлизаме, първо трябва да подготвим и подходящата работна сила.

8. През следващия програмен период една от основните цели на Европа, която следва да залегне и в програмите на всяко едно българско правителство, е именно справянето с недостига на цифрови умения, както и насърчаването и подкрепата на проекти и стратегии за подобряване на равнището на цифровите умения.
9. Не на последно място следва да имаме предвид, че 72% от предприятията в България притежават минимално технологично оборудване и софтуер, като през последната година и половина се увеличиха инвестиции основно в компютърно оборудване и периферни устройства. 19% от предприятията притежават ключови технологии за развитие на бизнеса си и инвестират в нови технологии, а едва 9% са високотехнологични предприятия, които инвестират и се развиват непрекъснато. Една от причините за тази картина е липсата на квалифицирана работна ръка с необходимите знания и умения.
10. Затова верни на своите цели и политиките, които водим, АИКБ прие като своя мисия да предприеме мерки в тази насока, като изхожда от това, че всеки български гражданин се нуждае от цифрови умения, за може да учи, работи, комуникира, да има достъп до публични услуги онлайн и т.н. Цифровите умения са основен двигател на конкурентоспособността и иновационния капацитет на България. Именно всичко посочено до момента ни води и към разработването на проекта „Развитие на дигиталните умения“.
11. Проектът цели транспониране на актуалните политики на ЕК за подобряване и развитие на ключовите компетенции и дигиталните умения в контекста на Европейската дигитална стратегия. Той изцяло отговаря на целите и изискванията на Препоръката на Съвета от 2018г. относно ключовите компетенции за учене през целия живот и на целите на Плана за действие по Европейския стълб за социални права за обучение на възрастни, като цели да надгради на национално ниво Европейската рамка за цифрови компетенции на гражданите 2.0.

12. Основните цели на проекта са насочени към идентифициране на настоящите дигитални умения на работната сила в 13 сектора и идентифициране на необходимите такива за ключови професии. Икономическите дейности, с които АИКБ ще работи са: *„Растениевъдство и животновъдство“; „Производство и преработка на месо и месни продукти“; „Производство на текстил и изделия от текстил“; „Производство на други трикотажни изделия“; „Обработка на кожи и производство на обувки“; „Производство на почистващи препарати“; „Производство на компютърна и комуникационна техника, електронни и оптични продукти“; „Производство на машини и оборудване“; „Въздушен транспорт“; „Издателска дейност“; „Дейности по наемане и предоставяне на работна сила“; „Артистична и творческа дейност“ и „Ремонт на компютърна техника“.*
13. Бих искал да подчертая, че реализирането на подобни мащабни проекти не могат да се реализират без прякото участие на социалните партньори – работодателски организации и синдикати. Ние считаме, че само когато държавата и социалните партньори работят заедно за постигането на конкретна цел от полза за цялото общество, това означава че е налице истински социален диалог в контекста на Етичния кодекс за партньорство и тогава можем да постигнем истински успехи.